Σαλμυδησσός

Σαλμυδησσίας ἅλς

Σαλμυδησσὸς πόλις ποταμοῦ θρέμμα, εἰσβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

Ἔθνη τὰ πέλαγος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ Δαμάλεως, μέχρι καὶ ὅλου εὐξείνου, * ἀφ' οὗ τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν ὁ Λυκόφρων.*

Σαλμυδησσίας ἅλς] Salmydessus est Ponticus sinus:

Stephanus, Σαλμυδησσός, κόλπος τοῦ Πόντου.

Ἀστὰ Ἑλλὴ πέτραι Συμπληγάδες
καὶ Σαλμυδησσὸς, καὶ [illegible] κύδιν
Σκυθαίων χθόνα, [illegible]

Σαλμυδησσὸς] [illegible]

Σαλμυδησσὸς] sic dedi ex uno sed optimo libro, Neap. III.

Scribebatur Σαλμυδισσός, quod praeben Par. BCEFGL. vit. I. III. Cig. Quae forma nondubito quin omnino librariis tribuenda sit, insolentius nomen vel partiulam eius in notiorem aliquem sonum (δισσός) diffingentibus. Et tali enim studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus provenerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror alteram formam Σαλμυδησσός, licet eam h.l. Codd. Par. ADJ. Neap. I. II. vind. II. vit. II. praebeant, eandemque supra v. 186. equidem bonis libris retinuerim; ubi tamen nollem sprevissem reliquorum Codd. auctoritatem. Multo enim proniores librarios inveneris ad geminandas tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit, ut, ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior forma, (quam Valckenarius ad Eurip. Phoen. p. 388. antiquiorem judicavit.) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse

(ἀποδοῦναι)

Λυκόφρων: Ἀλεξανδρα 186

Ἰωάννης Πότερος Ἐξήγησις αὐτοῦ τοῦ

Johannis Potteri: Commentarius Lycophronis Cassandram Oxonii 1647

Λυκόφρων: Ἀλεξανδρα 1286

Ἰωάννης Πότερος: Ἐξήγησις

Λυκόφρων: Ἀλεξανδρα Ludovicus Bachmann: Ἔκδοσις Lipsiae 1830 1286.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2 2168

probabilior.

Quod sentiens Blomfieldius recte edidit in Aesch. Prom. v. 751.

Σαλμυδησσία γνάθος, et

et Erfurdtius in Soph. Antig. 956

ὁ θρηκῶν Σαλμυδησσός.

Eadem scriptura est apud Hesych. T. II p. 1144.

Photium Lex. p. 497 et

Favorinum fol. 465. edit. Rom.

Hanc periculosissimam Thracii litoris oram describunt Xenoph. Anab. VII. 5. 12.

Strabo VII p. 319 (T. II. p. 438. edit Tzsch.)

et utrinsque verba compilans Marcianus Heracleota p. 30 edit Hoesch.

ἀπὸ αἰγιαλοῦ τοῦ Σαλμυδησσοῦ λεχόμενον

ἐφ' ἑπτακόσια στάδια πεναχῶδες ἄχαν,

καὶ δυσπρόσορμον ἀδιηνεκές τε παντελῶς

παρατείνασαν, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατον τόπον.

Καὶ ποταμὸς Σμυδίας, ὁ Εὔξεινος πόντος Par. A.

πέλαγος – ὁ Εὔξεινος, τὸ Σκύθικον Vind. II.

τὸν πρὸς τὴν Βυζαντίαν [illegible] – ὁ Εὔξεινος πόντος, ἢ τὸ Σκυθικὸν Pal. 40.]

Σαλμυδησσοῦ rescripsi [illegible] ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. et Barb.

Σαλμυδισσοῦ legit Potterus; id et Xenophontem legere testatur Ortelius.

σελ. 439